

PETRUSKA ANGÉLA

2001. január 6-án született Beregszászban. Jelenleg a II. Rákóczi Ferenc Kárpát-aljai Magyar Főiskolán tanul magyar nyelv és irodalom szakon. Szabadidejében szívesen olvas irodalmi műveket és nyelvészeti kutatásokat egyaránt.

AZ ELTŰNT LÁNY

Egy nyári délelőtt nagy zivatar zúdult a dombos kis tájra. A vihar miatt a szép jegenyesorból kidőlt néhány fa, ezért nehezen járható volt az út. Egy férfi, aki a dombon lakott, kíváncsian kihajolt az ablakon, hogy megnézzze a zivatar okozta károkat. Éppen arra ment egy fiatalasszony, és azt kérdezte:

– Elnézést, nem látott erre egy lányt?

– Nem, hölgyem, nem láttam – felelte a férfi.

– Azért köszönöm – válaszolta a nő, akit Erzsinek hívtak.

– Vigyázzon magára, mert gomolyfelhők gyülekeznek, és feltámadt a szél is – szólt a férfi.

Erzsi tovább ment, és a messzeségből egy kiáltást hallott:

– Segítség!

Azonnal sietett a hang után, amennyire csak bírt. Sáros úton ment végig, amíg egy halastóhoz nem ért. Kicsit pihegett a fáradságtól, de rögtön indult is tovább, és a halastótól nem messze egy gátörházat vett észre. Reménykedett benne, hátha lesz ott valaki, aki tud segíteni a keresésben. Bekopogtatott, és Tóth Béla, az ör nyitott ajtót:

– Jó napot kívánok! Mi járatban van erre?

– Jó napot! Épp az unokahúgomat keresem, Annamarit. Elszökött otthonról, és hallottam a kiáltását, valahonnan innen jöhetett.

– Én is hallottam, annak akarok utánajárni. Menjünk, keressük meg.

A pocsolós úton egy biciklinyomra bukkantak, az erdőtől nem messze pedig egy női kerékpárra. Ezután az előbbinél is hangosabb kiáltásra lettek figyelmesek.

– Segítség!

A kiáltás után Erzsi és Béla is gyorsabban szedték a lábukat. Útban az erdőhöz egy pár szandált találtak, Erzsi kétségbe esve ismerte fel unokahúga szandálját, erős szél támadt. Mentek tovább, és egy milflőrmintás blúzt találtak, a fiatalasszony rosszul lett, sírni kezdett. Egy szoknyát is

megpillantottak, a szélben lobogott, egy kocsi csomagtartóját csapkodta. Erzsi felismerte a felcser autóját:

– Nem lesz semmi baj, ahogy látom, ez itt a felcser kocsija, biztos ő is hallotta a kiáltást, és ki akarta deríteni, honnan jött – mondta az ör.

Egyszerre még hangosabb kiáltás zendült fel:

– Segítség!

Mikor az erdőbe értek mind a ketten, újabb kerékpárnyomok tűntek fel. Észrevettek egy kunyhót, ahonnan a kiáltás jöhetett, és benyitottak. Erzsi unokahúga egy széken üldögélt. A felcser és a lány barátnői voltak mellette, akik szintén felfigyeltek az erdőből jövő kiáltásokra, és a rövidebb úton érkeztek. Annamari azt mondta, azért szökött el és dobálta szét útközben a ruháit, hogy azt higgyék, megsérült. Mindezt csupán azért, mert Erzsi megsértette őt.

A kíváncsian nézelődő férfi becsukta az ablakot. Az utcában hirtelen csönd lett.

